

μίαν. ὕλη οὖν αὕτη ἢ τριμέρεια, θέλει γὰρ ὁ πολιτικός καὶ
 θυμοῦσθαι καὶ ἐπιθυμεῖν, ὅσων τε δεῖ καὶ ὅτε χρή. ὥσπερ
 γὰρ ἡ νήτη συμφθέγγεται τῇ ὑπάτῃ καὶ τὸν αὐτὸν ἀφήσιν
 αὐτῇ φθόγγον εἰ καὶ ὀξύτερον, οὕτως καὶ ἡ ἐπιθυμία πρὸς
 τὸν λόγον συνάπτεται· εἶδος δὲ ἡ δικαιοσύνη καὶ σωφρο- 5
 σύνη· ποιητικὸν δὲ αἴτιον ἢ ἐμφιλόσοφος ζωή· παράδειγμα
 δὲ ὁ κόσμος. πρὸς γὰρ τὸ πᾶν τὸ εὐταξίας γέμον τάττει
 πάντα ὁ πολιτικός, κόσμος γὰρ τὸ πᾶν τοῦτο κατὰ Πλάτωνα,
 οὐκ ἀκοσμία· ὄργανον δὲ τὰ ἡθῆ καὶ ἡ παιδεία· τέλος δὲ τὸ
 ἀγαθόν. ἰστέον δέ, ὅτι τὸ ἀγαθὸν διπτόν ἐστι, τὸ μὲν γινο- 10
 μένοις ἡμῖν, τὸ δὲ ἀπογινομένοις ἐρχόμενον. τὸ μὲν οὖν γι-
 νομένοις ἐστὶ τὸ πολιτικόν, τὸ δὲ ἀπογινομένοις τὸ θεωρη-
 τικόν.

6 πρὸς μὲν οὖν τὸν Γοργίαν περὶ τοῦ ποιητικοῦ διαλέγεται,
 πρὸς δὲ τὸν Πῶλον περὶ τοῦ εἰδικοῦ, πρὸς δὲ τὸν Καλλικλέα 15
 περὶ τοῦ τελικοῦ· πλὴν εἰ καὶ τοῦτο οὕτως ἔχει, οὐ δεῖ θαυ-
 μάξειν, εἰ πάντα ἐν πᾶσιν φαίνεται. ἐν γὰρ τῷ ποιητικῷ
 καὶ τὰ ἄλλα εὐρίσκειται καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πάντα· κοινωνία
 γὰρ τις ἐστὶ καὶ πεφοιτήκασι δι' ἀλλήλων. ἀπὸ δὲ τοῦ πλεο-
 νάζοντος τὴν τάξιν εἰλήφασιν. ἐντεῦθεν τοίνυν καὶ ἡ διαί- 20
 ρεσις ἀναφαίνεται τοῦ διαλόγου· εἰς τρία γὰρ διήρηται, εἰς
 τοὺς πρὸς Γοργίαν λόγους καὶ εἰς τὸ μέρος τὸ ἔχον τοὺς
 πρὸς τὸν Πῶλον καὶ εἰς τὸ πρὸς τὸν Καλλικλέα. συναναφαί-
 νεται δὲ καὶ ἡ τάξις τῶν διαλόγων. μαθόντος γὰρ ἐν τῷ

1 mg.

πολιτικῆς αἴτια	κατὰ ρήτορας	κατὰ φιλοσόφους
ὕλη	ἐξωμένον σῶμα	ψυχὴ τριμερῆς
εἶδος	τροφὴ	δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη
ποιητικόν	ῥητορικὴ	ἐμφιλόσοφος ζωή
παραδειγματικόν	τυραννίς	κόσμος
ὄργανικόν	πειθῶ	ἡθῆ καὶ παιδεία
τελικόν	ἡδονή	ἀγαθόν

10 τὸ ἀγαθὸν διπτόν 20 mg. διαίρεσις γ

γινομένοις ————— ἀπογινομένοις
 πολιτικόν ————— ἡμῖν ————— θεωρητικόν

24 mg. διάλογοι Πλάτωνος	τὰ ἐν αὐτοῖς διδασκόμενα
α' Ἀλκιβιάδης	περὶ φύσεως ἀνθρώπου
β' Γοργίας	περὶ πολιτικῆς ἀρετῆς
γ' Φαίδων	περὶ καθαρτικῆς